

ΡΙΠ ΒΑΝ ΓΟΙΚΛ.*

Ὅπως δὴ ποτε ἀπεφασίσθη νὰ λάβωσι τὴν γνώμην τοῦ γηραιοῦ Πέτρου Βάνδερδογκ, ὃς ἐφάνη βραδέως προσερχόμενος. Ἦν ἀπόγονος τοῦ ὁμωνύμου ιστορικοῦ, ὅστις ἔγραψε μίαν τῶν ἀρχαιοτάτων περιγραφῶν τῆς ἐπαρχίας. Ὁ Πέτρος ἦν ἐκ τῶν παλαιοτάτων κατοίκων τοῦ χωρίου, καλῶς ἐξησκημένος εἰς ὅλα τὰ θαυμασία συμβεβηκότα καὶ τὰς παραδόσεις τῶν πέριξ. Πόρνευε δ' οὗτος ἀνεμνήσθη τοῦ Ρίπ, ἐπιβεβαιώσας τὴν ἀφήγησιν αὐτοῦ διὰ τρόπου τὰ μέλιστα ἱκανοποιητικῶς. Ἐβεβαίωσε δηλ. τοὺς αὐτοῦ συνηθροισμένους, ὅτι κατὰ παράδοσιν, μεταδοθεῖσαν ἀπὸ τοῦ προγόνου αὐτοῦ, τοῦ ιστορικοῦ, τὰ ὅρη Κάατσκιλ ἐσυχνάζοντο πάντοτε ὑπὸ παραδόξων ὄντων. Ἐπίσης ἦτο βεβαιωμένος ὅτι ὁ μέγας Ἐνδρικ Οὐδσων, ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὸν τε ποταμὸν καὶ τὴν χώραν, ἀνὰ πᾶν εἰκοστὸν ἔτος ἐτῆρει ἐκεῖ εἶδος ἀγρυπνίας μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν πληρώματος τῆς Ἡμισελήνου, ἐπιτρεπομένου οὕτως αὐτῷ νὰ ἐπισκέπτηται ἐκ νέου τὰς σκηνὰς τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτοῦ καὶ νὰ φρουρῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς μεγάλης πόλεως, τῆς ἐξ αὐτοῦ ὀνομασθείσης· ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ εἶδε ποτε αὐτοὺς ἐν τῇ παλαιᾷ αὐτῶν θανικῇ ἐνδυμασίᾳ, παίζοντες κύβους ἐν κοιλότητι τοῦ ὄρους καὶ ὅτι αὐτὸς οὗτος κατὰ θερινὸν τι ἀπόγευμα ἤκουσε τὸν κρότον τῶν σφαιρῶν αὐτῶν ὡς μεμκρυσμένους κρότους βροντῆς.

Ἐν συντόμῳ εἰπεῖν ἡ ὁμήγυρις ἐπὶ τέλους διελύθη, ἐπιδοθεῖσα πάλιν εἰς τὰ μείζον τὸ ἐνδιαφέρον παρέχοντα ζητήματα τῶν ἐκλογῶν. Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ρίπ παρέλαθεν αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ, ἵνα συζήσῃ μετ' αὐτῆς· ἐκέκτητο δ' αὕτη ἀναπαυτικὴν καὶ καλῶς ἐπιπλωμένην οἰκίαν, εὖσμων καὶ φαιδρὸν κηπουρὸν ὡς σύζυγον, ὃν ὁ Ρίπ ἐνεθυμήθη ὡς τινα τῶν ἀγυιοπαίδων ἐκείνων, ἅτινα συνείθιζον ν' ἀναριχῶνται ἐπὶ τῆς ῥάχews αὐτοῦ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν υἱὸν καὶ κληρονόμον τοῦ Ρίπ, ὃς ἦν πρότυπον αὐτοῦ καὶ ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀκουρθεὶς ἐπὶ τοῦ δένδρου, οὗτος ἐνησχολεῖτο ἐργαζόμενος ἐν τῷ ἀγρῷ· οὐχ ἥττον ὁμως ἐξεδήλου κληρονομικὴν διάθεσιν εἰς τὸ ν' ἀσχολεῖται περὶ πᾶν ἄλλο ἢ περὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ἦδη ὁ Ρίπ ἐπανελάθε τοὺς παλαιούς αὐτοῦ πεripάτους καὶ τὰς συνηθείας· ἀμέσως εὗρε πλείστους τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ φίλων, μολοντί πάντες ἦσαν εἰς χειροτέραν κατάστασιν ἐκ τῶν ἐπηρεῶν τοῦ χρόνου. Προετίμα δὲ ν' ἀποκτῇ φίλους νέους ἐκ τῶν τῆς νέας γενεᾶς, πρὸς οἷς καὶ ταχέως ἀπέκτησε μεγάλην εὐνοίαν.

Οὐδὲν ἔχων πρὸς ἀσχολίαν κατ' οἶκον καὶ φθίσας ἤδη εἰς τὴν εὐτυχῇ ἐκείνῃν ἡλικίαν, ὅτε ἀποινεῖ τις δύναται νὰ μένῃ ἄεργος, ἀνεκτάσατο καὶ πάλιν τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς τὸ παρὰ τὴν θύραν τοῦ ξενῶνος θρανίον, τιμώμενος πρὸς ὅλων, ὡς εἰς τῶν πατριάρχων τοῦ

χωρίου καὶ ὡς εἶδος ζῶντος χρονικοῦ τῶν ἀρχαίων «πρὸ τοῦ πολέμου» χρόνων. Ἰκανὸς παρῆλθε καιρὸς πρὶν ἢ εἰσελθῇ εἰς τὸ τακτικὸν στάδιον τῆς φλυαρίας ἢ δυνηθῇ νὰ ἐννοήσῃ τὰ παράδοξα συμβεβηκότα, ἅτινα ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ διάστημα τῆς νύκτος αὐτοῦ, πῶς δηλ. συνέβη ὁ ἀνατρεπτικὸς πόλεμος, πῶς ἡ χώρα ἀπέριψε τὸν ζυγὸν τῆς παλαιᾶς Ἀγγλίας καὶ πῶς ἀντὶ νὰ ἦναι ὑπήκοος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Γεωργίου τοῦ Γ', ἦν τῶρα πολίτης ἐλεύθερος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τῇ ἀληθείᾳ ὁ Ρίπ δὲν ἦτο πολιτευτής· αἱ δὲ μεταβολαὶ τῶν τε πόλεων καὶ κρατῶν ἐλαχίστην ἐποιοῦν αὐτῷ ἐντύπωσιν· ἐν ὅμως μόνον εἶδος δεσποτισμοῦ ὑπῆρχεν ὑπὸ τὸ ὅποιον οὗτος ἐπὶ μακρὸν ἐστέναξε, τοῦτο δ' ἦτο ἡ γυναικεία κυριαρχία. Πλὴν τοῦτο εὐτυχῶς εἶχε λήξει· ἐλύτρωσεν οὗτος πλέον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐκ τοῦ συζυγικοῦ ζυγοῦ καὶ ἠδύνατο νὰ ἐξέρχεται καὶ νὰ εἰσέρχεται κατὰ βούλησιν, χωρὶς παντελῶς νὰ φοβῆται τὴν τυραννίαν τῆς κυρίας Βᾶν Γουίγκλ.

Ὅπως δὴ ποτε ὅμως ὁσάκις ἀνεφέρετο τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἔσειεν οὗτος τὴν κεφαλὴν, συνέστελλε τοὺς ὤμους καὶ ὕψου τοὺς ὀφθαλμούς, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ εἴτε ὡς ἐκφρασίς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν τύχην εἴτε ὡς χαρὰ ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ.

Ὁ Ρίπ συνείθιζε νὰ διηγῆται τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ πρὸς πάντα ξένον, ἐρχόμενον εἰς τὸν ξενῶνα τοῦ κ. Δουλίτλ. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν παρατηρήθη διαφέρων εἰς τινα σημεῖα καθ' ἐκάστην φορὰν τῆς ἀφηγήσεως αὐτοῦ, ὅπερ ἀναμφιβόλως ὀφείλετο εἰς τὸ ὅτι ἐσχάτως εἶχεν ἐξυπνήσει. Ἐπὶ τέλους ἡ διήγησις αὐτοῦ ἀπετέλεσεν ἀκριβῶς τὴν ἡν ἐξεθέμην ἀφήγησιν καὶ πάντες ἐν τῇ γειτονίᾳ ἀνὴρ, γυνή, ἢ παιδίον, ἐγνώριζον ταύτην ἐκ στήθους. Τινὲς ὅμως πάντοτε ἐφαίνοντο ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς πραγματικότητος αὐτῆς, διατεινόμενοι ὅτι ὁ Ρίπ παρεφρόνησε καὶ ὅτι τοῦτο ἦτο ἀκριβῶς ἐν σημείον δι' οὗ πάντοτε ἐξεδηλοῦτο ἡ διανοητικὴ αὐτοῦ κατάστασις. Οὐχ ἥττον ὅμως οἱ παλαιοὶ Δανοὶ κάτοικοι ἀπέδιδον σχεδὸν γενικῶς πλήρη πίστιν εἰς ταύτην. Ἐτι καὶ σήμερον οὐδέποτε ἀκούουσι τὸν θόρυβον καταιγίδος κατὰ θερινὸν ἀπόγευμα περὶ τὰ ὅρη Κάατσκιλ, χωρὶς νὰ εἰπωσι ὅτι ὁ Ἐνδρικ Οὐδσων καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ πλήρωμα παίζουσι τοὺς κύβους. Κοινῶς δὲ εὖχονται πάντες οἱ γυναικοκρατούμενοι σύζυγοι ἐν τῇ γειτονίᾳ, ὅταν ἐπαχθῶς φέρωσι τὸν βίον, νὰ εἶχον καθησυχαστικὸν τι ῥόφημα ἐκ τῆς φιάλης τοῦ Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ.

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῶν τοῦ Washington Irving).

ΟΛΓΑ ΑΛΑΞΑΡΙΔΟΥ.

*) Ἱδε ἀριθ. 52, σελ. 1025 — 1027.